

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **T. D. O.**, narozený dne X
státní příslušnost X
bytem v ČR X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2025, č. j. OAM-282/ZA-ZA11-K03-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodnuto tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě nejprve stručně shrnul průběh správního řízení. Uvedl, že primárním důvodem podané žádosti je snaha zůstat na blízku X. Dále tvrdil, že se v případě návratu do vlasti obává, že se bude muset stát knězem X náboženství, kdy by mu hrozila až smrt z důvodu jakési lidové magie, jelikož předmětnou funkci odmítá, neboť je praktikujícím X.
3. Žalobce namítá, že žalovaný nedostatečně posoudil žalobcem prezentované obavy vyplývající z náboženského útaku, když se nevypořádal s tím, zdali X nehrozí pronásledování ze strany praktikujících X. Žalovaný nepostupoval podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“) a nevedl řízení ke zjištění skutečného stavu věci, pokud podsouvá žalobci možnost vnitrostátního přesídlení za situace, aniž by zohlednil absenci jakéhokoliv zázemí. Za zásadní považuje nedostatečné zdůvodnění napadeného rozhodnutí, jehož závěry nejsou opřené o zjištěné podklady. V této souvislosti poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č. j. 4 Ads 17/2007-66, které stanovuje náležitosti řádného odůvodnění.
4. Žalobce tvrdí, že žalovaný rezignoval na řádné posouzení naplnění důvodů zvláštního zřetele hodných, pro které bylo namístě udělit azyl dle § 14 zákona o azylu. Tvrdí, že vycestování žalobce do jeho vlasti by bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (dále jen „ČR“). Domnívá se, že dostatečně přestřel svůj azylový příběh, který jasně dokládá možné pronásledování, případně hrozbu vážné újmy ve vlasti z důvodu odlišného náboženského vyznání. V souvislosti s tím odkazuje na metodickou Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou OSN v roce 1992.
5. Žalovaný podle žalobce uvedl, že neposkytl dostatečnou podporu pro svá tvrzení a že je jeho azylový příběh nevěrohodný. Tento postoj však není nijak podložen a jde pouze o subjektivní hodnocení na úrovni obecných spekulací. Žalobce je toho názoru, že žalovaný jednak odmítl přispět svou aktivní činností ke zjištění skutkového stavu věci, a také nerespektoval obecné pravidlo, kdy se v pochybnostech a při nemožnosti ověřit tvrzení žadatele rozhodne v jeho prospěch. To vedlo k bagatelizaci tvrzení žalobce v řízení před správním orgánem. Dle názoru žalobce je zjevné, že jím uváděné skutečnosti svědčí pro důvodnost přiznání azylu, přičemž poukazuje na rozhodnutí NSS, č. j. 2 Azs 423/2004-81, kde je uvedeno, že smyslem institutu azylu a zákona o azylu není pouze ochrana systematických či celoživotních disidentů, ale také všech jednotlivců, kteří jsou ve své zemi původu ohrožováni pro uplatňování svých politických práv. Žalobce ohrožení spatřuje v nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení či trestání. Dle rozhodnutí NSS, č. j. 2 Azs 71/2006-82, je povinností správního orgánu nevystavit žadatele o azyl mučení, nelidskému či ponižujícímu zacházení či trestání, pokud hrozí reálné nebezpečí, že bude takovému jednání vystaven. Dle žalobce nelze vyloučit existenci tohoto nebezpečí po návratu do vlasti, byť nikoliv ze strany státní moci, ale ze strany soukromé osoby. Žalobce k nedostatečnému posouzení poukazuje na rozsudek NSS č. j. 3 As 60/2006-46, který dovodil, že soud je v odůvodnění povinen uvést, čeho se žalobce domáhal a z jakých důvodů a jak se ve věci vyjádřil žalovaný, stručně a jasně vyložit, které skutečnosti má za prokázané a které nikoli, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč

neprovedl další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce.

6. Žalobce se domnívá, že žalovaný porušil své povinnosti, když řádně nevypořádal obavy žalobce, odkazuje v tomto ohledu na rozsudek NSS, č. j. 8 Afs 75/2005-130, ve kterém je konstatováno, že z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelné, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces. Žalobce je názoru, že jím napadené rozhodnutí nemá, vzhledem k výše popsaným důvodům, povahu řádného, přesvědčivého a přezkoumatelného rozhodnutí. Vydáním napadeného rozhodnutí bylo podle žalobce zasaženo do jeho práva na spravedlivý proces.
7. K otázce humanitárního azylu žalobce uvádí, že nemůže využít instituty dle zákona o pobytu cizinců, jelikož není formálně evidován jako otec X a skutečnost, že téma otcovství řeší až po X letech věku nesvědčí o účelovosti jeho postupu, nýbrž o tom, že doposud upřednostnil budování vztahu s dcerou nad formalitami. Argumentuje, že jeho vycestování přetrhá silné vazby k jeho X a nepřiměřeně zasáhne jak do jeho života, tak i do života jeho X.
8. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a výpověď žalobce. Popírá oprávněnost námitek a současně s nimi nesouhlasí, neboť vycházel z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí o tom, že by měla být žalobci udělena mezinárodní ochrana. Konstatoval, že tvrzeným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany je legalizace pobytu žalobce v ČR a obava ze stížení kletbou v případě návratu do vlasti, pokud žalobce nepřevzme funkci místního kněze.
10. Žalovaný uvádí, že žalobce se snaží svojí žádostí obcházet instituty dle zákona o pobytu cizinců, poté co přestal splňovat podmínky kvůli svému odsouzení pro trestný čin. Považuje řešení otcovství k X po X letech za zcela účelové jednání. Deklaruje, že se v rámci svého posouzení zabýval udělením humanitárního azylu, ale žádný důvod zvláštního zřetele v žalobcově případě nezjistil.
11. K obavám z důvodu odmítnutí funkce místního kněze konstatuje, že takový důvod nelze podřadit pod žádný z taxativně vyjmenovaných důvodů pro udělení azylu. Především ho považuje za zcela iracionální. Odkazuje na výpověď žalobce, kde on sám uvádí, že není a nebyl ohrožován za odmítnutí funkce žádnými konkrétními osobami. Žalovaný uzavřel, že z těchto důvodů posoudil prezentované obavy žalobce za nepodložené.
12. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.

14. Žalobce podal dne 11. 3. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany (dále jen „žádost“). Při poskytnutí údajů k žádosti dne 14. 3. 2025 sdělil, že je X státní příslušník, etnické příslušnosti X a vyznává X. Nikdy nebyl politicky aktivní. Je rozvedený, v minulosti byl ženatý s X. V ČR žije jeho X. X opustil letecky v roce 2010. Poslední místo bydliště ve vlasti měl ve městě X. Cítí se zdravý. Jedná se o jeho první žádost o mezinárodní ochranu. V ČR byl odsouzen za prodej X. Do X se nechce vrátit, protože mu tam hrozí smrt, a chce zůstat v ČR kvůli X.
15. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 14. 3. 2025 žalobce uvedl, že vlast opustil roku 2010. Naposledy X navštívil v roce 2019, kdy zemřel jeho dědeček. O mezinárodní ochranu primárně žádá proto, že chce zůstat v ČR, kde má X. Dalším důvodem podané žádosti je rodinná tradice, kdy se nejstarší syn stává knězem v místním X náboženství. Dodal, že pochází z rodiny, která tuto funkci vykonávala. Jde o funkci místního kněze, za kterým lidé chodí, když mají problémy či chtějí pomoci, ale třeba i nařknout z něčeho. Kněz bydlí mimo obec v nějaké svatyni. Jeho otec jako první v rodové linii tuto funkci odmítl vykonávat, protože je X a žalobce také vyrůstal v X rodině. Ovšem tradicí také je, že když ji někdo přeruší, tak mu hrozí smrt a má se za to, že tam působí síly, díky kterým ten člověk záhadně zemře. Je pravda, že otec dostal mrtvici a tím pádem je na řadě s funkcí kněze žalobce. Pokud by se vrátil do vlasti, hrozila by mu smrt. Uvedl též, že když roku 2010 odjížděl z vlasti, žádné potíže neměl. Když se roku 2019 do X vrátil, byl tam dva měsíce, a návštěva byla bez problémů, ale v té době se očekávalo od otce, že rodinnou tradici převzme. Žalobce tak žádné problémy neměl. Otec dostal mrtvici, je nepohyblivý, a tak se očekává, že v tradici bude pokračovat žalobce. V jejich jazyce se tradici říká X nebo X. O jaké jde náboženství, které má kněz praktikovat, žalobce neví, ale vesničané kněze považují za boží oči. Na otázku, zda jeho otec, který funkci kněze odmítl, kvůli tomu měl nějaké problémy, odpověděl, že tak se to tvrdí, že jde o kletbu. Není to tak, že by mu někdo konkrétní hrozil, ale kletba říká, že když se někdo vzpříčí té tradici, tak zemře, či se mu stane něco zlého. Otec jako X to odmítl vykonávat a v roce 2020, kdy měl činnost převzít, prodělal mrtvici a je upoután na lůžko. Kletba funguje tak, že musíte být na území X, aby vás dostihla, tedy v ČR je v bezpečí. Na následný dotaz, z čeho soudí, že zdravotní potíže otce má na svědomí kletba, odpověděl, že takový je místní výklad, že jde o jasný důsledek odmítnutí a on si to také tak vykládá, jakož i jeho užší rodina. Žalobce se jako X modlí k X, aby se kletba zvrátila, a věří, že ho Bůh zachrání, byť místní komunita stále očekává, že duchovní povolání bude vykonávat, dokud je naživu. Jinak by to mělo přejít na jeho mužského potomka, ale on syna nemá. V tuto chvíli tam je někdo jako náhradník, ale je to provizorní, a funkci sám převzít nemůže. Dodal, že až v okamžiku, kdy otec nebo on sám zemře, a nebude žádný mužský potomek, tak se vykoná nová věštba, kdy bude stanovena nová linie kněží. Na otázku, za jakých okolností by se mohl vrátit do vlasti, odpověděl, že opravdu neví. Je to tak silné, že se vrátit nechce a nejel by ani na pohřeb svého otce v tuto chvíli. Ke své X žijící na území ČR uvedl, že X rodným listem nedisponuje, a není tam ani uveden jako otec, je tam bývalý přítel jeho družky. Nechal si ale udělat testy DNA, ze kterých to vyplývá, takže se to bude měnit i v rodném listu. Na dotaz, proč otázku otcovství řeší až po X letech od narození X, odpověděl, že s matkou své X už nežije, ale podílí se na výchově. Komunikace byla dřív složitější, protože mezitím měla jiného partnera, ale teď bez potíží spolupracují a X vychovávají, ačkoli spolu nežijí. X vidá každý víkend, podporuje ji i finančně. V případě návratu do vlasti se obává, aby nedopadl jako jeho otec. Potvrdil, že v X jinak neměl s

nikým, včetně státních orgánů či policie potíže. Dále byl žalobce dotázán na odsouzení za prodej X, na což reagoval slovy, že to bylo roku 2020 za covidu. Byla to těžká situace i kvůli tomu, že otec onemocněl a potřeboval platit složenky a nějak se do toho zamotal a začal prodávat X.

16. Do správního spisu byly jako podklad založeny zprávy o zemi původu: Informace MZV ČR – X – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 9. 9. 2024, č. j. 120773-6/2024-MZV/LPTP, Informace OAMP – X – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2024, Informace MZV USA – X – Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2024, ze dne 12. 8. 2025 a Informaci OAMP – X – X – Aktuální situace a pole působnosti, Nábor nových členů, Potlačování X, ze dne 21. 3. 2025.
17. Z Informaci OAMP – X – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2024, se podává, že X je prezidentská federativní republika složená z X států a území hlavního města. Poslední prezidentské a parlamentní volby proběhly v únoru 2023, do funkce byl zvolen B. T. Vláda podnikla věrohodné kroky k identifikaci a potrestání úředníků a členů bezpečnostních složek, kteří se mohli dopustit porušování lidských práv, nicméně beztrestnost a korupce byly nadále problémem. X je členským státem Organizace spojených národů a přistoupila k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod, je stranou Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 i jejího Protokolu z roku 1967. Ve X z X federálních X států zákony mučení zakazují, přesto se objevily zprávy o tom, že k případům mučení dochází – a to zejména ve věznicích. V rámci trestů uložených šarijskými soudy (působí ve 12 severních státech s většinovým muslimským obyvatelstvem) dochází k mučení častěji, jelikož mezi běžné tresty patří například bití holí. V X je možné udělit trest smrti, a to zejména za vraždu, zabití, terorismus, ozbrojenou loupež, během níž došlo k ublížení na zdraví, sexuální trestné činy, únos, cizoložství, rouhání, stejnopohlavní sexuální styk, zradu a porušení vojenských povinností, incest, čarodějnictví a kanibalismus či přechovávání lidských ostatků. Ústava garantuje a zákony umožňují svobodu pohybu, cesty do zahraničí, emigraci a repatriaci. Vláda spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky i s dalšími humanitárními organizacemi při poskytování pomoci uprchlíkům a žadatelům o mezinárodní ochranu, která byla zajišťována prostřednictvím X Národní komise pro uprchlíky, migranty a vnitřně vysídlené osoby. Země se neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu. Četné ozbrojené skupiny operují na velké části území X. Na severozápadě a na jihu země zločinecké gangy provádějí rozsáhlé útoky, během kterých se dopouští vražd, únosů, sexuálního násilí a dalších zločinů, zatímco na severovýchodě země došlo k obnovení útoků ze strany X, odštěpené frakce X. Ve středním pásu a v severní části země zase dochází ke střetům mezi pastevci a farmáři, které mnohdy vedou k obětem na životech.
18. Z Informaci OAMP – X – Aktuální situace a pole působnosti, Nábor nových členů, Potlačování X, ze dne 21. 3. 2025, plyne, že skupina X operuje téměř výhradně na severovýchodě země ve státech X, X a X, kde vykořisťuje okolní vesnice a usedlosti a vede válku jak mezi svými jednotlivými frakcemi, tak s X ozbrojenými složkami. Své základny má skupina zejména v lesích X a X ve státě X a na ostrovech v jižní části X jezera. Podle zprávy nizozemského ministerstva zahraničních věcí existuje i ve státě X

na severu země a ve státě X na jih od hlavního města X. Samotné útoky na civilní obyvatelstvo a na bezpečnostní složky se omezují víceméně pouze na státy X, X a X. Dne 5. července 2022 však došlo k velmi sofistikované operaci, kdy ozbrojenci zaútočili na věznici v oblasti X poblíž hlavního města. Tato akce ukázala, že je skupina X schopná útočit i za hranicemi svého teritoria. V roce 2024 došlo k dalšímu útoku za hranicemi teritoria, když ozbrojenci X v lednu usmrtili 4 civilisty křesťanského vyznání poblíž hlavního města. Ozbrojení islamisté následně prohlásili, že v důsledku invaze do Palestiny budou útočit na vyznavače jiných náboženství všude v X. Podle zprávy Kanadské rady pro imigraci a uprchlíky (IRB) se skupina X začíná usazovat i na severozápadě země, kde podniká útoky a verbuje nové členy. Podle zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států ozbrojenci X do konce roku 2023 usmrtili tisíce civilistů a způsobili vysídlení více než 2 milionů osob. Zejména v Severozápadním regionu a v regionu Sever-střed v průběhu roku docházelo k masivnímu počtu únosů, do kterých s největší pravděpodobností byli zapojeni i ozbrojenci X. Ze zprávy OAMP dále vyplývá, že do skupin X se noví členové přidávají buď dobrovolně, nebo z donucení. Často dochází k nucenému náboru, kdy je obyvatelstvu předloženo ultimátum, buď se stát členem X, nebo zemřít. Mnoho osob se proto přidává, aby si zachránilo vlastní život nebo životy příbuzných. Útěk z oblasti kontroly teroristických skupin je obtížný kvůli důkladným patrolám ozbrojenců, které hlídají svá území, dopadají prchající civilisty a zpravidla je na místě popravují. Většina lidí proto v oblastech setrvává ze strachu. Podle různých odhadů tvoří až 40 procent členské základny X nuceně rekrutované osoby. Džihádisté rovněž kvůli doplňování svých řad unášejí obyvatele (dospělé i děti). Unesené oběti pak často používají k páchání sebevražedných atentátů. K dobrovolnému náboru dochází zejména kvůli radikalizaci některých občanů náboráři, ale také z důvodu ekonomické frustrace a vidiny lepšího života.

19. Dále je ve správním spise obsažena Informace MV ČR – X – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 9. 9. 2024, č. j. 120773-6/2024-MZV/LPTP. Z ní vyplývá, že neúspěšný žadatel se po návratu zařadí do běžného života X společnosti a vede život, který vedl před tím, než odcestoval do Evropy. Návrat neznamena nic víc než návrat k běžnému životu v místních podmínkách, na které je zvyklý. X nepostihuje své občany za to, že by se v zahraničí pokusili získat mezinárodní ochranu. Předchozí pobyt žadatele v zahraničí X státní orgány nezajímá, není předmětem diskriminace. Pokud by došlo k problémům s X státními orgány, může se žadatel přemístit do jiné části X, nebo pouze do jiné části města, nebo změnit svoji identitu. X nemá dostatečné kapacity, aby kontrolovala usídlování svých občanů po území, neexistuje centrální evidence obyvatel, centrální katastr nemovitostí apod. Získat novou identitu je velmi snadné. Nový rodný list lze získat na základě čestného prohlášení. Pro X orgány je cestovní pas jediným dokladem o tom, že žadatel pobýval v zahraničí. Nový cestovní doklad lze snadno získat a tato možnost je hodně využívána osobami, které se chtějí zbavit pasu se zamítacími razítky, případě dalšími informacemi jako jsou výjezdní příkazy apod. X patří k zemím s vysokým migračním rizikem. Je zde vysoká nezaměstnanost, i se vzděláním jsou možnosti uplatnění bez patřičných konexí nízké. Ekonomická situace v zemi se katastroficky zhoršila v posledním roce, kdy začal nový prezident uplatňovat „ekonomické reformy“. Velké množství obyvatel se snaží ze země dostat pryč, ať legálním či nelegálním způsobem, pokud disponují alespoň částečnými finančními

prostředky potřebnými k tomuto účelu. V X je dlouhodobě špatná bezpečnostní situace. Na severu země operují ozbrojené islámské milice, ve středu země probíhají ozbrojené konflikty mezi pastevci a usedlými zemědělci a na jihu země fungují skupiny ozbrojených banditů. Prudce vzrůstají případy únosů za výkupné. Naprostá většina migrantů míří do Evropy z ekonomických důvodů. Trpí představou, že v Evropě velmi snadno zbohatnou. X, který se vrátil z dlouhodobého pobytu v zahraničí, je obecně považován za velmi úspěšného, a to včetně těch občanů, kteří byli z Evropy deportováni.

20. Konečně je ve spise obsažen též Informace MZV USA – X – Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2024, ze dne 12. 8. 2025. V ní se uvádí, že ve stavu lidských práv v X nedošlo v minulém roce k žádným významným změnám. Mezi významné problémy v oblasti lidských práv podle věrohodných zpráv patřily tyto jevy: svévolná a nezákonná zabití; mučení, nebo kruté, nelidské, či ponižující zacházení nebo trestání; svévolné zatýkání nebo věznění; závažné porušování lidských práv při konfliktu; závažné omezování svobody projevu a svobody sdělovacích prostředků, včetně násilí nebo vyhrožování násilím vůči novinářům; násilí nebo vyhrožování vůči odborářských aktivistům nebo členům odborů; a významný výskyt kterýchkoli z nejhorších forem dětské práce. Vláda někdy podnikla kroky k vyšetření údajných případů porušení lidských práv ze strany pracovníků státních orgánů, ale stíhání a potrestání takovýchto případů porušení lidských práv bylo vzácné. Nestátní aktéři se dopouštěli svévolných a nezákonných zabití, zmizení osob, fyzického týrání a jiného špatného zacházení. Skupiny X a X pokračovaly v útocích na civilisty, armádu, policii, humanitární i náboženské cíle; nezákonně verbovaly a nuceně zařazovaly do svých bojových oddílů dětské vojáky; a uskutečnily velké množství útoků na populační centra v geopolitické zóně Severovýchod. Pokračovaly únosy páchané skupinami X a X. Obě skupiny podrobovaly mnoho žen a dívek genderově podmíněnému násilí, což zahrnovalo nucené sňatky, sexuální otroctví a znásilnění. Vláda vyšetřovala útoky páchané skupinami X a X a podnikala kroky proti šíření tohoto povstání. Jedinci, o nichž se má za to, že spolupracují se skupinou X, což je ozbrojená odnož separatistické skupiny X, podnikali útoky na příslušníky bezpečnostních složek, civilisty a vládní úřady, včetně policejních stanic v geopolitické zóně Jihovýchod. Kriminální gangy zabíjely civilisty a páchaly hromadné únosy po celé zemi, v některých případech se terčem únosy stávaly děti. Úřady se některé incidenty snažily vyšetřovat a stíhat.
21. Dne 5. 8. 2025 byl právní zástupce žalobce vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř., které mělo proběhnout dne 2. 9. 2025. K němu se nicméně tento nedostavil, o čemž učinil žalovaný do spisu dne 2. 9. 2025 úřední záznam.
22. Následně žalovaný vydal dne 5. 9. 2025 napadené rozhodnutí. K jeho převzetí byl žalobce dne 10. 9. 2025 předvolán na den 25. 9. 2025. O předvolání byl téhož dne vyrozuměn i právní zástupce žalobce. K převzetí rozhodnutí se žalobce ani jeho právní zástupce nedostavil, o čemž žalovaný učinil úřední záznam do spisu. Rozhodnutí tak bylo doručeno náhradním způsobem podle § 24a odst. 2 zákona o azylu, a tím nabylo právní moci podle § 31a téhož zákona.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice), a dospěl k následujícím závěrům, přičemž vycházel z následující právní úpravy.
24. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci se v poskytnuté lhůtě dvou týdnů nevyjádřili s tím, že žalovaný posléze ve svém vyjádření k žalobě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil.
25. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu „[p]ronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.“
26. Podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu „[p]ůvodcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.“
27. Podle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu „[a]zyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“
28. Podle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu (ve znění účinném do 31. 12. 2025) „[j]estliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.
29. Podle ustanovení § 3 s. ř. „[n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“
30. Podle ustanovení čl. 4 odst. 5 kvalifikační směrnice „[u]platňují-li členské státy zásadu, podle které je povinností žadatele, aby žádost o mezinárodní ochranu zdůvodnil, a nejsou-li jednotlivá prohlášení žadatele doložena písemnými nebo jinými doklady, nevyžadují tato prohlášení důkazy při splnění těchto podmínek:
 - a) žadatel vynaložil skutečné úsilí, aby svou žádost odůvodnil;
 - b) žadatel předložil všechny náležitosti, které měl k dispozici, a podal uspokojivé vysvětlení ohledně jiných chybějících náležitostí;

- c) prohlášení žadatele byla shledána souvislými a hodnověrnými a nejsou v rozporu s dostupnými zvláštními i obecnými informacemi o případu žadatele;*
d) žadatel požádal o mezinárodní ochranu v nejkratším možné době, ledaže může prokázat dobrý důvod, proč tak neučinil, a dále
e) byla zjištěna celková hodnověrnost žadatele.“

31. Žalobce vznáší proti rozhodnutí několik žalobních námitek. Za prvé, žalovaný nedostatečně posoudil jeho obavy z náboženského útlaku a bagatelizoval riziko pronásledování ze strany praktikujících lidových pohanských kultů. Za druhé, žalovaný postupoval v rozporu s § 3 s. ř., když předpokládal možnost vnitrostátního přesídlení bez zohlednění absence jakéhokoli zázemí. Za třetí, žalovaný se v odůvodnění nevěnoval otázkám humanitárního azylu, kdy má žalobce za to, že jsou v jeho případě splněny podmínky pro jeho udělení, když by trvání na jeho vyhoštění zpřetrhalo silné vazby k jeho X. Za čtvrté, žalovaný nedostatečně zdůvodnil napadené rozhodnutí a jeho závěry nejsou opřené o obstarané důkazní materiály. Současně žalovaný opomenul náležitě vyložit vztah mezi zjištěnými skutečnostmi, úvahami při hodnocení provedených důkazů a následnými právními závěry, čímž zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti a porušil právo žalobce na spravedlivý proces. Za páté, žalobce rozporuje, že žalovaný bez důkazů označil jeho tvrzení za nevěrohodná, nerespektoval zásadu rozhodování v pochybnostech ve prospěch žadatele a nesprávně posoudil skutečné nebezpečí vážné újmy v případě návratu do země původu žalobce.
32. K první námitce soud konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí tvrzenými obavami žalobce řádně zabýval a posoudil je v kontextu celého jeho azylového příběhu. Žalobce uvedl, že má obavy z údajné kletby, podle níž má osobu, která odmítne funkci kněze, postihnout smrt či jiné neštěstí. Současně však výslovně vyloučil, že by mu někdo konkrétní vyhrožoval nebo proti němu činil jakékoli skutečné kroky. Za těchto okolností soud uzavírá, že tvrzená kletba nenaplnuje definici původce pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu, neboť nejde o jednání státu ani nestátního aktéra, který by proti žalobci působil či mohl působil. Zároveň se nejedná o důvod, který by bylo možné podřadit pod taxativně vymezené důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Námitka, že žalovaný nezohlednil údajné riziko pronásledování ze strany lidových pohanských kultů, je proto zcela nedůvodná, neboť žalobce takovou obavu v průběhu správního řízení neuváděl, naopak ji sám vyloučil.
33. Soud se dále zabýval námitkou ohledně možnosti vnitrostátního přesídlení. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí věnoval posouzení oprávněnosti obav z pronásledování či vážné újmy a dospěl k závěru, že obavy žalobce jsou iracionální. Zároveň poukázal na možnost žalobce se v případě návratu do vlasti usídlit kdekoli na území X. Soud má za to, že v nyní posuzované věci žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by se v jiné části X nacházel v situaci závislosti, ohrožení či v podmínkách odporujících lidské důstojnosti. Žalobce neměl v X žádné konflikty se státní mocí či konkrétními osobami, sám připustil, že při své návštěvě v roce 2019 neměl žádné potíže, a neuvedl žádnou okolnost, která by jeho bezpečnost mimo domovskou vesnici ohrožovala. Žalovaný proto správně vyhodnotil, že případná obava žalobce z kletby není spojena s působením žádného státního nebo nestátního aktéra, a tudíž se nepojí k žádnému lokálně omezenému riziku pronásledování ani vážné újmy. Pokud sám žalobce uvádí, že mu v X nehrozí nebezpečí od konkrétních osob ani institucí, nelze dovodit překážku pro pobyt v jiné části země. Druhá námitka proto není důvodná.

34. Třetím žalobním bodem je nedostatečné vypořádání neudělení humanitárního azylu žalobci. Povahou tohoto institutu se ve své judikatuře NSS mnohokrát zabýval, například v rozsudku ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004-72, podle něž *„[u]stanovení § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, je kombinací neurčitěho právního pojmu a správního uvážení, kdy neurčitým právním pojmem je „případ zvláštního zřetele hodný“ a vlastní rozhodnutí správního orgánu vyjádřené slovy „lze udělit humanitární azyl“ představuje správní uvážení.“* Postavení této formy mezinárodní ochrany v českém uprchlickém právu vymezil tentýž soud v rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004-55, kdy judikoval, že *„[s]mysl institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto, nehumánní azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (...), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu.“* Tuto argumentaci NSS dále rozvinul v rozsudku ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014-27, podle něž *„[s]právní soudy přezkoumávají v souladu s § 78 odst. 1 druhou větou s. ř. s. posouzení důvodů pro udělení humanitárního azylu žalovaným pouze z toho hlediska, zda žalovaný nepřekročil meze svého správního uvážení či zda jej nezneužil (...), nemohou však jeho uvážení bez dalšího nahradit vlastní úvahou.“* Pro zdejší soud z této judikatury vyplývá, že humanitární azyl je svou povahou institutem výjimečným, který se uděluje například osobám těžce nemocným, postiženým, či osobám, které pocházejí z oblastí, jež jsou významně zasaženy humanitární katastrofou, a je koncipován jako dobrodíní státu, a nikoli jako právo žadatele na přiznání azylu (viz rozhodnutí NSS ze dne 11. 3. 2004, č. j.: 2 Azs 8/2004- 55, ze dne 11. 6. 2009, č. j.: 9 Azs 5/2009 65, ze dne 17. 9. 2010, č. j.: 2 Azs 14/2010 92, ze dne 9. 2. 2012, č. j.: 2 Azs 38/2011 47, ze dne 22. 9. 2016, č. j.: 6 Azs 167/2016 31). Žalovaný se na straně 4 a 5 napadeného rozhodnutí vypořádal s tím, zda byly splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu. Posoudil rodinnou, sociální i ekonomickou situaci žalobce, jeho věk, zdravotní stav a osobní poměry, a dovodil, že žalobce nespadá do žádné z kategorií osob, pro které je tento výjimečný institut typicky určen. Žalovaný rovněž přihlédl k rodinné situaci žalobce, ale správně uvedl, že žalobce nedoložil otcovství k X a že rodinné vazby samy o sobě nejsou důvodem pro udělení humanitárního azylu, zvláště pokud žalobce s dcerou nežije ve společné domácnosti a péči o X zajišťuje její matka.
35. Soud považuje provedené hodnocení v souladu se shora uvedenou judikaturou za dostatečné a ve shodě s žalovaným má za to, že v případě žalobce nebyl naplněn neurčitý právní pojem „v případě hodném zvláštního zřetele“ pro účely správního uvážení žalovaného při rozhodování o udělení humanitárního azylu. Žalovaný své závěry podložil přezkoumatelnými úvahami vycházejícími z individuálních okolností daného případu. Ohledně péče o žalobcovu X dále zdejší soud odkazuje na usnesení NSS ze dne 22. 2. 2022, č. j. 8 Azs 5/2021-56, kde je konstatováno: *„Stěžovatel jako hlavní důvod uvedl, že v ČR žije jeho manželka a nezletilé dítě, což však dle rozhodovací praxe NSS udělení humanitárního azylu odůvodnit nemůže. Jak plyne z rozsudků z 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 47/2004-60, a čj. 6 Azs 309/2016-28, bod 9, či usnesení z 18. 2. 2021, čj. 5 Azs 311/2020-29, bod 14, sloučení rodiny, resp. zachování stávajících rodinných vazeb obecně nelze považovat*

za případ hodný zvláštního zřetele, pro který by mohl správní orgán humanitární azyl udělit, nejsou-li dány další významné skutečnosti, které by jeho udělení opodstatňovaly (např. přírodní katastrofa či vážné tělesné postižení apod.). K námitce, že jeho návrat do země původu, k níž nemá žádnou faktickou vazbu, je nehumánní, lze odkázat na usnesení NSS z 2. 9. 2015, čj. 1 Azs 178/2015-25, bod 11, dle něž humanitární azyl není institutem, který by měl být „záchrannou brzdou“, pokud jednotlivec vlastním přičiněním pozbude příslušné pobytové oprávnění.“ Žalobce ve své žádosti uvedl jako jeden z důvodů podání své žádosti touhu zůstat tu se svou X, toto však dle konstantní judikatury NSS nelze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele. Třetí námitka tak není důvodná.

36. Za čtvrté má žalobce za to, že žalovaný nedostatečně zdůvodnil napadené rozhodnutí a jeho závěry nejsou opřené o obstarané důkazní materiály. Žalobce současně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný opomenul vyložit vztah mezi zjištěnými skutečnostmi, úvahami při hodnocení důkazů a právními závěry. Žalobce dále zcela obecně namítá, že žalovaný nedostal své povinnosti řádně odůvodnit své rozhodnutí a že žalobcovo vycestování by bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR. Nekonkretizoval však, jak měly být konkrétní mezinárodní závazky porušeny. Žádné návrhy na doplnění podkladů (dokazování) v tomto směru neučinil, a to ani v řízení před žalovaným, ani v žalobě.
37. K těmto námitkám tedy soud s ohledem na jejich obecnost po přezkoumání napadeného rozhodnutí uvádí, že žalovaný se zabýval všemi tvrzeními žalobce, v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, opatřil si dostatek podkladů pro rozhodnutí a přihlížel ke všem podstatným okolnostem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem, žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Soud tak dané námitky shledal nedůvodnými.
38. Žalobce v neposlední řadě rozporuje, že žalovaný bez důkazů označil jeho tvrzení za nevěrohodná, nerespektoval zásadu rozhodování v pochybnostech ve prospěch žadatele a nesprávně posoudil skutečné nebezpečí vážné újmy v případě návratu do země původu žalobce. Soud uvádí, že námitka žalobce v tomto směru neodpovídá obsahu napadeného rozhodnutí. Žalovaný žalobce za nevěrohodného neoznačil, jeho výpověď nepovažoval za nepravdivou či účelovou, a nijak ji nezpochybnil po faktické stránce. Naopak vycházel z toho, že žalobcem popsané okolnosti jsou pravdivé, pouze z nich nevyplývá žádný azylově relevantní důvod, neboť žalobce nikdy neměl ve vlasti potíže se státními orgány ani s konkrétními osobami a jeho obava souvisí výlučně s rodinnou tradicí a přesvědčením o kletbě, nikoli s jednáním přičitatelným státu či nestátním aktérům. Za této situace nebyly dány pochybnosti, které by vyžadovaly uplatnění zásady v pochybnostech ve prospěch žadatele, neboť žalovaný neshledal rozpory ani nejasnosti ve výpovědi, které by bylo třeba vykládat ve prospěch žadatele. Posouzení, že i pravdivě tvrzené skutečnosti nejsou právně relevantní, nepředstavuje porušení této zásady. Pátá námitka není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly

najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

40. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze, dne 20. února 2026

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce